

2013.gada 08.janvārī

Jānim Maizītim,
bij. LR ģenerālprokuroram,
Valsts prezidenta padomniekam

Aleksejam Loskutovam,
bij. KNAB priekšniekam,
LR 11.Saeimas deputātam

Krišjānim Kariņam,
bij. ekonomikas ministram,
bij. partijas „Jaunais laiks” valdes loceklim,
Eiropas Parlamenta deputātam

***Par solidāru atbildību un zaudējumu atlīdzināšanu
Latvijas valstij t.s. Grinberga lietā***

2005.gada nogalē Jūs akceptējāt kriminālprocesa uzsākšanu pret mani t.s. Grinberga lietā, kas jau kopš tās ierosināšanas bija skaidri politiski motivēta.

Trīs gadus es tiku tiesāts un apsūdzēts sevišķi smagu noziegumu izdarīšanā. Es biju grāvis Ministru kabineta un Ekonomikas ministrijas prestižu, radījis neuzticību valsts varai, liedzis Ekonomikas ministrijai atbilstoši likumam „Par ostām” noteiktās tiesības uz pārstāvību Ventspils Brīvostas valdē tās kompetences jautājumu nodrošināšanā, kā arī nodarījis mantisku kaitējumu O.Grinbergam utt.

Kas tad patiesībā bija man inkriminētais smagais noziegums? Vienas partijas ministra politisko interešu un iegribu neizpilde – nepakļaušanās politiskās partijas „Jaunais laiks” līdera, tolaik ekonomikas ministra Kariņa vēlmei iecelt Ventspils Brīvostas valdē Ventspils nodaļas priekšsēdētāju Ojāru Grinbergu, kurš, pat ja tiktu ievērotas visas LR likumos noteiktās procedūras, šim amatam neatbilda nedz pēc savas kompetences, nedz citiem profesionālajiem kritērijiem. Vienīgā šī izraudzītā kandidāta priekšrocība bija pareizās politiskās partijas biedra karte, kas tika uzskatīta par tik spēcīgu argumentu viņa kandidatūras izraudzīšanai labi atalgotā amatā VB valdē, ka bija pat jāierosina kriminālprocess.

Zīmīgi, ka visas aktivitātes, kuras tiek vērstas pret mani, parasti sakrīt ar kādu priekšvēlēšanu periodu. Tā tas bija arī Grinberga lietas gadījumā, jo kriminālprocess tika ierosināts 8 mēnešus, bet apsūdzība celta 4 mēnešus pirms 9.Saeimas vēlēšanām. Uz lietas politisko motīvu klātbūtni visai tieši norādīja arī citi apstākļi, piemēram, TV žurnālistes Ilzes Jaunalkšnes labā informētība un dižošanās par sarunu ar ģenerālprokuroru par turpmākajām darbībām. Interesanti, ka tā partija, kas tik ļoti dedzīgi tajā laikā virzīja savus politiskos

ielikteņus dažādiem amatiem, vēlāk citas politiskās partijas par to publiski kaunināja, piesedzoties ar tiesiskuma lozungiem.

Grinberga lietā visas trīs Latvijas Republikas tiesu instances (Kuldīgas rajona tiesa, Kurzemes apgabaltiesa un Augstākās tiesas senāts) mani atzina par nevainīgu man celtajās apsūdzībās un pilnībā attaisnoja. Tai pat laikā LR Ģenerālprokuratūra kriminālprocesa virzības gaitā pat necentās atjaunot tiesiskumu, bet līdz pēdējai instancei uzturēja savu absurdo prasību.

2013.gadā 3.janvārī Latvijas valsts ir izmaksājusi man atlīdzību 7257 Ls apmērā par uzvaru Grinberga lietas tiesvedībā. Konkrētā atlīdzība ir saņemta no LR budžeta, ko veido tostarp Latvijas iedzīvotāju nodokļu maksājumi.

Es aicinu bijušo LR ģenerālprokuru **Jāni Maizīti**, bijušo KNAB priekšnieku **Alekseju Loskutovu**, kura vadītā iestāde veica izmeklēšanu šajā lietā, un bijušo partijas „Jaunais laiks” ekonomikas ministru **Krišjāni Kariņu**, šīs politiskās lietas iniciētāju, sekojot labas pārvaldības principam, t.i., principam, kuru procesa virzītājs šajā lietā tik ļoti akcentēja attiecībā pret amatpersonu Aivaru Lembergu, bet pilnībā ignorēja attiecībā pret amatpersonu Krišjāni Kariņu, uzņemties atbildību par kriminālprocesa nepamatotu uzsākšanu un virzību līdz pat pēdējai instancei, uzturot politiski motivētu apsūdzību, **uzņemties atbildību un solidāri no saviem personiskajiem līdzekļiem atmaksāt valstij un LR iedzīvotājiem radītos zaudējumus vismaz man izmaksātās kompensācijas apmērā, t.i., 7257 Ls.** Izdevumus, kas saistīti ar 3 gadus ilga politiskā procesa uzturēšanu, diemžēl jau ir apmaksājuši LR iedzīvotāji no savām nelielajām pensijām un algām.

Ceru uz Jūsu ātru atbildi un saistību apmaksu.

Aivars Lembergs